

27th July 1957]

VIII.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1957.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg to introduce the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill^a, 1957, and move—

“ That the Bill be taken into consideration ”.

SRI M. KALYANASUNDARAM : I would like to make one submission. It is not exactly a point of order.

MR. SPEAKER : Not now. Let him finish his speech.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this is a Bill which has been published under Rule 90 of the Assembly Rules in the Gazette and, therefore, no leave to introduce is necessary.

At the outset, I beg to submit for the consideration of the House the urgent necessity for introducing this Bill at this stage. The Central Sales Tax Act 74 of 1956 is expected to come into operation on 1st October 1957. The Central Act has also been amended recently by Act XVI of 1957. If these amendments are not carried out in our General Sales Tax Act, our levy of sales tax in accordance with the existing Act would become invalid. Therefore it is that I venture to come forward to move this Bill in an urgent way.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பார்லிமெண்டு விதிகள், யூனிடெட் ஸ்டேட்ஸ் விதிகள் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். இந்தச் சபையினுடைய விதிகளை இன்னும் தெரிந்துகொள்ள வில்லை என்று நினைக்கிறேன். இந்த மசோதா 90-வது விதியின் கீழ் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார். 90-வது விதியின் கீழ் பிரசுரிக்க முடியாது. 92-வது விதியின் “ப்ரோவைஸோ” படி..

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 92-வது விதி ப்ரோவைஸோவின் படிதான் பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இல்லை. 90-வது விதி என்றுதான் சொன்னீர்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஒருக்கால் தவருதலாய்ச் சொல்லிவிட்டேனோ என்னமோ. 92-வது விதியின்படிதான்

MR. SPEAKER : I take it the motion has been made under Rule 92. Is there still any point of order?

92-வது விதி ப்ரோவைஸோவின்படி பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதாக அவர் சொன்னார். இப்பவும் ஏதாவது “பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்” இருக்கிறதா?

SRI M. KALYANASUNDARAM : இருக்கிறது. 92-வது விதி ப்ரோவைஸோவின்படி கவர்னரே நேரிடையாக இந்த மசோதாவை பிரசுரித்திருக்கிறார்கள். சாதாரண வழக்கம் என்னவென்றால் இந்தக் அனுமதி வாங்கவேண்டும். சபாநாயகருக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும். அனுமதி கொடுத்தபிறகுதான் சபாநாயகர் பிரசுரிக்க உத்திரவு இடவேண்டும். ப்ரோவைஸோ எதற்காக இருக்கிறதென்றால் ஏதாவது எதிர்பாராத சந்தர்ப்பத்தில் அவசரமாக பிரசுரிக்கப்பட இது கண்டிருக்கிறது. கடந்த ஐந்து

[Sri M Kalyanasundaram] [27th July 1957]

வருஷ காலமாகவே பார்த்துவிட்டேன். இந்தப் ப்ரோவைலோ அமுலில் இருக்கிறதே தவிர சட்டசபை விதி 90, 91, 92 படி எந்த மசோதாவும் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. நான் இந்த மசோதா கொண்டுவருவதை எதிர்ப் பதாக நினைக்கவேண்டாம். நேற்றே ஒப்புக்கொண்டோம், சர்க்கார் கட்சிக்கு பூர்ண மெஜாரிடி இருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பையும் அவர்களே ஏற்றுக் கொள்ளட்டும்.

இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை, இந்த மசோதா காப்பிகள் சட்ட சபை காரியாலயத்திற்கே நேற்று இரவு பத்து பத்தரை மணிக்குத்தான் வந்திருக்கும் என நினைக்கிறேன். அதற்குப்பிறகு அங்கத்தினர் களுக்கு இரவில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹாஸ்டலில் நேற்று கொடுக்கப் படாதவர்களுக்கு இன்று காலையில்்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். என் னுடைய பெருமுயற்சியினாலே இது சம்பந்தமாக நான் பல சட்டங்களை யும் தேடிப் பார்த்தும் மத்திய பார்லிமெண்டு திருத்தச் சட்டம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. லேபரரியிலும் இல்லை. இப்படி அங்கத்தினர்களை ஒரு சங்கடமான நிலைமையில் சர்க்கார் வைப்பது இது முதன்முறை அல்ல. இவ்வளவு அவசரமாகக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இந் தச் சட்டசபையை அவமதிக்கும் மனப்பான்மையில், எப்போதும் “லா டிபார்ட்டுமெண்டு” இப்படித்தான் நடந்து வருகிறது. தூங்கும்போது எல் லாம் தூங்கிவிட்டு கடைசியில் அவசரம் அவசரமாக இப்படிக் கொண்டு வருவது என்பது சரியல்ல. இந்தமாதிரி அதிருப்திகரமான நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. சர்க்கார் கட்சியைக் கேட்டுக்கொள் வது என்னவென்றால் இனிமேல் இதுமாதிரியாகச் செய்யக்கூடாது. சட்ட சபை விதி 90, 91, 92 ஐ அனுசரித்தே மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமே தவிர, 92-வது விதி ப்ரோவைலோவையே உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member quoted the procedure in the Lok Sabha. He is right. There it is the Speaker that autho- rises publication of Bills. But here it is the Governor. To change this procedure, Sri K. Sattanatha Karayalar has suggested an amendment to the Rules. It will be considered by the Com- mittee on Rules. As things stand, it is the Governor that autho- rises publication here; desirable or undesirable it may be, I am not prepared to say anything. Therefore, I feel there is not much substance in Mr. Kalyanasundram's argument.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இன்னொரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் 92-வது விதி ப்ரோவைலோ அசாதாரணமான சந்தர்ப்பத்தில்தான் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டு மென்று குறிப்பிட்டார். அசாதாரணமான காலங்களில்தான் அது உப யோகப்படுத்தவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. இதுவும் நடக்கலாம். அதுவும் நடக்கலாம். ரூல் சரியில்லை என்றால் ரூலைத் திருத்தவேண்டும். ரூல் இருக்கிற வரைக்கும் அதன்படி நடக்கக்கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. நான்கூட அவர் பேச்சில் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்ன இருக் கிறதென்று மிகவும் உன்னிப்பாக கவனித்தேன். அவர் சொன்னவற்றை மெயின் மோஷனை எதிர்த்துப் பேசும்போதே சொல்லியிருக்கலாம். நல்ல அநுபவம் உள்ள ஒருவர், சட்டசபை விதிகளை நன்றாக உணர்ந்து இருக்கக் கூடியவர், கனம் அமைச்சருக்கே சட்டசபை விதி தெரியவில்லையே என்று எடுத்துக்காட்டக் கூடியவர், இப்படி முறை இல்லாமல், கனம் அமைச்சர் பேசும்போது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று குறுக்கிட்டு சம்பந்தமில்லாத வற்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

MR. SPEAKER: அவர் பேசியதைக் கேட்ட பிற்பாடுதானே நான் அது ஒழுங்கா, அல்லவா என்று தீர்ப்புச் சொல்ல முடியும். இப்போது சொல்லுகிறேன். அவர் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒழுங்கற்றது. கனம் அமைச்சர் அவர்களைத் தொடர்ந்து பேச அழைக்கிறேன்.

27th July 1957]

[Mr. Speaker]

I have given my ruling. The motion is in order. If the hon. Member has any other point of order, he may raise it. As it is, I shall call the Hon. Minister to speak.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir, if my Friend Sri Kalyanasundaram had waited for one more sentence from me probably he would have agreed with me that if we have not introduced this Bill now and if the House is adjourned and if it does not meet again before 1st October, we would have been obliged to bring in an Ordinance, in order to carry out the Sales Tax Administration, which I am sure the House would not have liked. It is exactly for that purpose, I would like to take the House into confidence and place the Bill before it rather than resort to a more unhealthy practice of legislating through Ordinance which is done under a grave necessity. I am quite sure that my hon. Friend Sri Kalyanasundaram will now appreciate why the Bill is brought forward in such a great urgency. If this Bill is not now enacted, it will have to be enacted as an Ordinance.

Sir, I will now proceed to explain the salient features of the Bill. Chapter IV of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956), declared certain goods which are in the nature of raw materials, to be of special importance in inter-State trade or commerce and lays down the restrictions and conditions as to the rate, system of levy and other incidents of tax subject to which the States may impose tax on the sale or purchase of such goods. Section 15 of the Central Act as originally enacted restricted the levy of the tax under the State law to only one stage and left it to the State to select the point of levy. This section as amended by the Central Sales Tax (Amendment) Act, 1957 (Central Act 16 of 1957), provides for the levy of tax under the State law on the declared goods only at the stage of last sale or purchase inside the State and at a rate not exceeding two per cent. It also provides that no tax shall be levied in respect of the last sale or purchase inside the State if the declared goods purchased are intended for sale in the course of inter-State trade or commerce. By the amending Act, 'cotton yarn but not including cotton yarn waste' has been included in the list of declared goods. It is necessary to bring the provisions of the Madras General Sales Tax Act, 1939, into conformity with those of the Central Sales Tax Act, 1956, as now amended.

The tax under the Madras General Sales Tax Act, 1939, on cotton yarn is now leviable at half per cent of the turnover. In addition, licence fees are payable by dealers who are not liable to tax. As cotton yarn has been included among the declared goods specified in section 14 of the Central Sales Tax Act, 1956, the State Government cannot continue to levy the licence fees which they now collect from dealers in cotton yarn. It is proposed to increase the rate of tax under the Madras General Sales Tax Act, 1939, on cotton yarn to one per cent of the turnover.

At present, under section 5-A of the Madras General Sales Tax Act, 1939, cotton and hides and skins are taxable at a single

[Sri R. Venkataraman] [27th July 1957]

point to be prescribed by rules. Groundnut is taxable at the point of first purchase and other declared goods are taxable at the point of first sale. Under Section 15 of the Central Act as now amended, the "last sale or purchase inside the State" can alone be taxed. Hence it is proposed not to restrict the tax under the State law only to a dealer who is not exempt from taxation under section 3 (3) of the Madras General Sales Tax Act, 1939, as at present but to provide that the liability of the declared goods to tax under the Madras General Sales Tax Act, 1939, will be on the actual turnover of the dealer, i.e., whether it is more or less than the minimum of Rs. 10,000 specified in section 3 (3) of the Act.

The Bill seeks to give effect to the above proposal.

MR. SPEAKER: Motion moved—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration."

SRI M. KALYANASUNDARAM: Sir, I move—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1957, be referred to a Select Committee."

SRI M. JAGANNATHAN: Sir, I second the amendment.

MR. SPEAKER: Both the main motion and the amendment are now before the House for discussion. Hon. Member Sri M. Kalyanasundaram will now speak.

SRI M. KALYANASUNDARAM: நான் இந்தமாதிரி ஒரு மசோதாவை அவசரப்பட்டு கொண்டுவருவதையே எதிர்த்திருப்பேன். அதற்கு அனுமதி கோருவதையே எதிர்த்திருப்பேன். ஆனால் நேற்றைய "பிவினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி" கூட்டத்தில் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொன்ன சில சமாதானங்களின் பேரிலும் மற்ற எதிர் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் சொல்லிய யோசனைகளுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலும் நான் இதை ஒப்புக்கொண்டேன். அப்படி இருந்தும் நான் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை எடுத்துச் சொல்வதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சர்க்கார் கட்சித்தலைவர் அவர்கள் இந்த விதியை தவறாக அர்த்தம் செய்வதைப்பற்றி வருந்துகிறேன். அவருக்குத் தெரியாமல் அப்படிச் செய்யவில்லை. அவர் ஒரு திறமையான வக்கீல். கேசுகளில் தன்னுடைய தரப்பில் நீதிபதியின் முன்பு வாதித்து, தனக்கு சாதகமாக ஆக்கிக்கொள்ளும் திறமை உள்ளவர். அதனால்தான் கோவையில் ஏழு வருடங்களுக்கும்முன்பே பிரபல வக்கீலானார். அவருக்கு சட்டம் நன்றாகத் தெரியும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் ஸ்பீகரை எமாற்றுகிறேன் என்று சொல்வது சரியல்ல.

SRI M. KALYANASUNDARAM: என்னைப்பற்றி சபாநாயகருக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் அவருக்கு கொடுக்கவேண்டிய மரியாதையை கொடுப்பேன் என்று அவருக்கு நம்பிக்கை உண்டு. எனக்கும் சபாநாயகருக்கும் இடையே தகராறு உண்டாக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member must proceed on the merits of the case.

27th July 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சபையில் இருப்பவர்களும், வெளியில் உள்ளவர்களும் அங்கத்தினர் மரியாதை கொடுத்து பேசுகிறார் என்பதை உணரவேண்டும். அங்கத்தினருக்கும் ஸ்பீக்கருக்கும் இருக்கும் தொடர்பை வைத்துக்கொண்டு என்ன வேண்டும் என்றாலும் பேசக்கூடாது.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் அவர் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தைப்பற்றிப் பேசலாம்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நம்முடைய அசெம்பிளி விதிகளை இவர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்பதை ஒன்றிரண்டு நிமிஷங்களில் சொல்லிவிடுகிறேன்.

இந்த மசோதா சம்பந்தமாக ஒழுங்கு பிரச்னையின்போது பேசும் போது உங்களுக்கு அடங்கி நான் நிறுத்திக்கொண்டேன்.

MR. SPEAKER : நீங்கள் வேறு என்ன செய்யமுடியும் ? மேற் கொண்டு பேசமுடியாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எப்படி பேசமுடியும் என்பதை இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் காண்பிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அப்படி மீறிப் பேசினால் தக்க நடவடிக்கைகளை சபாநாயகர் எடுப்பார் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சபாநாயகர் மெம்பர் என்ன பேசுவார் என்று முன்கூட்டியே எதிர்பார்க்கக்கூடாது. (The Chair cannot anticipate a Member.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Because of your threat. . .

MR. SPEAKER : The hon. Member must proceed with his speech.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அசெம்பிளி விதி 92-ன் கீழுள்ள புரோவிசோபடிதான் இந்த மசோதா பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. 92-வது விதி என்ன சொல்லுகிறதென்றால் :

“Rule 92. As soon as may be after leave to introduce a Bill has been granted, the Bill with the Statement of Objects and Reasons shall be published in the Gazette :

Provided that the Governor may order the publication of any Bill with the Statement of Objects and Reasons in the Gazette although no motion has been made for leave to introduce the Bill and in such a case it shall not be necessary to move for leave to introduce the Bill and, if the Bill is afterwards introduced, it shall not be necessary to publish it again.”

92-வது விதியின்படி ஸ்பீக்கர் காரியாலயம்தான் இந்த மசோதாவைப் பிரசுரிக்கவேண்டும். சட்டசபை கூடாமல் இருக்கும்போது எதிர்பாராத சந்தர்ப்பங்களினால் நோட்டீஸ் கொடுத்து அனுமதி பெறமுடியாமல் இருக்கும் போதும், கால தாமதம் ஏற்படுவதை தடுப்பதற்கு இந்த proviso படி இந்த மசோதாவை பிரசுரிக்கலாம். Proviso-வில் அப்படித்தான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது பின் வருமாறு :—“ It shall not be necessary to publish it again ” என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக மசோதாவை பிரசுரிப்பது சபாநாயகரின் காரியாலயம்தான் என்று விதி கூறுகிறது. சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொல்லுவது சரியாக இருந்தால் 90-வது இரண்டு பிரிவுகளுக்கும், 91-வது விதிக்கும் அவசியமே இருந்திருக்காது. இந்த மசோதா பிரத்தியேக விதிப்படி கொண்டுவர வேண்டுமா என்று ஆலோசிக்கவேண்டும்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th July 1957]

நாம் இங்கு காரியம் செய்ய வந்திருக்கிறோம். அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவை படித்து புரிந்துகொள்ள போதிய சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. எதிர் கட்சியிலும் ஆளும் கட்சியிலும் உள்ள 100-க்கு 90 அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவை பார்ப்பதற்குச் கூட சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவில்லை. சர்க்கார் கட்சித் தலைவரே என்னை விட இந்த விஷயத்தில் கவலை கொள்ளவேண்டும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டு வரும் என்ற சூழ்நிலை தெரிந்துதான் இதை “பிலினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில்” வைத்து ஆலோசனை செய்தோம். அதில் அங்கத்தினர் அவர்கள் சரி என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். “நீங்கள் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் ஆர்டினன்ஸ் போட்டு விடலாம்” என்று நான் சொன்னேன். ஆனால், கடைசியில் அவர்கள் வாதாடிய பிறகு ஒப்புக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் இதைச் செய்தார், அதைச் செய்தார் என்று சொல்வது சரியல்ல. இப்பொழுது பிலினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் முடிவு செய்யப்பட்டதை சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் செய்தார் என்று சொல்வது பிலினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின் தீர்ப்பை அலட்சியம் செய்வதாகும்.

11-50
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : வார்த்தைக்கு வார்த்தை சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. “பிலினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி” முடிவுப்படி நான் நடக்கிறேன் என்று முதலிலே சொல்லித்தான் ஆரம்பித்தேன். இன்று காலைமீல் ஒன்பது மணிக்கு இந்த மசோதாவை “ஸர்குலேட்” செய்ய வேண்டுமென்று கமிட்டி முடிவு செய்யவில்லை. “பிலினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி” எதிர்பார்த்தது என்னவென்றால் நேற்று மாலை ஐந்து மணிக் காவது இந்த மசோதா “ஸர்குலேட்” செய்யப்படும் என்றுதான். அது கூட நடக்கவில்லை. இதை சர்க்கார் கட்சித் தலைவரே எடுத்துக்காட்டுவது கடமை. அவர் என்ன மிரட்டினாலும் நான் பயப்படப் போவதில்லை. அவசரச் சட்டம் கொண்டுவருவதால் ஒன்று முடிபுமுடிப் போய்விடாது. அவசரச் சட்டம் கொண்டுவருவதில் அவசியம் அந்த சட்டத்தின் நோக்கத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. சட்டத்தின் நோக்கம்தான் பிரதானம். நல்ல காரியத்திற்காக நியாயமான முறையில் அவசர சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டால் அதை நாங்கள் வரவேற்போம். ஜனங்களுக்கு விரோதமாக அவசரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டால் அந்த சட்டத்தை நாங்கள் எதிர்ப்போம். இதுதான் எங்களுடைய கொள்கை.

இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இதை சபை முன்பு கொண்டு வருவதற்கு அனுமதி பெற்றுவிட்டார்கள். சபை முன்பு தீர்மானம் இருக்கிறது. என்னுடைய திருத்தமும் இருக்கிறது. நான் சொல்லவேண்டிய கருத்துக்களை சொல்லிவிடுகிறேன். ஆளும் கட்சியினருக்கு “மெஜாரிடி” இருப்பதால், “ஓட்டு” எடுத்தால்கூட தீர்மானம் நிறைவேற்றப்படலாம். இருந்தாலும், நான் சொல்லவேண்டியதை சொல்லியாகிவிட்டது.

இப்பொழுது மசோதாவின் விஷயத்திற்கு வருவோம். மத்திய பார்லிமெண்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் சார்மிலே ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது கொஞ்சம் நுணுக்கமான சட்ட “பாயிண்டுகள்” உள்ள ஒரு மசோதா என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சபையிலே எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்த மசோதாவை நன்றாக ஆழ்ந்து படித்தபிறகுதான் “பாஸ்” செய்யவேண்டுமென்று விரும்பினால் அவர்கள் சொல்லுகிற பிரகாரம் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பலாம். பொறுக்குக் கமிட்டி முடிவு செய்த பிறகு, அப்பொழுது சட்டசபை கூடவில்லையென்றால், அந்த முடிவின் பிரகாரம் ஒரு அவசரச் சட்டம் போடவேண்டியதாக இருக்கும். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று விரும்பினால், சர்க்கார் அதற்கு தடையாக நிற்க விரும்பவில்லை.

27th July 1957]

(For some time no member stood up to speak.)

MR. SPEAKER : If nobody is speaking, I shall put the motion to the vote of the House. The House cannot be inactive. I cannot wait for somebody to get up and speak. If anybody wants to speak, he must get up and speak on the motion. Otherwise, I shall put the motion to the vote of the House.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, we welcome the suggestion of the Hon. Leader of the House to refer the Bill to a Select Committee and we entirely agree with it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, the motion of the Hon. Minister and the amendment moved thereto are now before the House for discussion. So, I am entitled to speak on them. The Hon. Leader of the House just now intervened and made a proposal to refer the Bill to a Select Committee and it has been accepted by us. I have already moved my amendment. Now, we must have general discussion.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the House is in favour of a Select Committee, we can have general discussion even now. Because, the Select Committee also will be guided by the general discussion which might take place here. So, if the hon. Members want to have a general discussion even at this stage, there can be no possible objection. But, in view of the fact that it is being referred to a Select Committee, I am sure the discussion will be restricted and limited.

MR. SPEAKER : I want to make the position of the Chair very clear. Yesterday, when I was told that it was necessary to consider this important enactment, I told the Government that this was an important measure and in the normal course, it ought to have gone through the various stages, but if the Government think that it was a very important and urgent measure, I have no objection to consult the opinion of the Business Advisory Committee. Accordingly, it was consulted and the Committee was told that either they should refer the matter to a Select Committee in which case owing to administrative difficulties an Ordinance will have to be issued or the objections must be waived and the matter must be considered as such by the House. It was agreed to and as per the resolution of the Business Advisory Committee, I have included it in the Agenda for to-day and so the Bill is now before the House. If at this stage, hon. Member Sri Kalyanasundaram who was a party to that agreement yesterday, wants to move for the reference of the Bill to a Select Committee, I have no objection. But, it means that consultation with the Business Advisory Committee in such matters would be futile hereafter. While I say this, I must also take this opportunity to tell the Government that they should be more careful in future to give sufficient time for the hon. Members to read the Bill and suggest amendments wherever necessary. It is the duty of the Government to give enough notice to Members. In fact, many Members came to me and told that they have not received copies of the Bill. It is not my fault. Because,

[Mr. Speaker]

[27th July 1957]

we received copies of the Bill from the Press only at about 5 o'clock last evening. We have circulated the Bill copies with special messengers as quickly as possible to the Members. The annexure reached us as late as 8 o'clock and it was not physically possible for them to reach the Members before 8 or 8-30 p.m. last night. So, the difficulties are there. In view of the extraordinary importance of the matter, I agreed to this procedure. If at this stage, the hon. Member wants to go back on what was discussed and agreed to in the Business Advisory Committee, well, I have no objection. But, I must plainly state that I shall not consult the Business Advisory Committee in future in such matters.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I rise on a point of order. Kindly excuse me. Please don't think that I am questioning your ruling or any such thing. I shall abide by your ruling whatever it be. If I speak now, it is only to make my position clear. Otherwise, I may have to resign my membership of the Committee. It is better if we have an idea of the scope of the Business Advisory Committee. Sir, when we admit a certain thing or agree to a certain procedure in the Business Advisory Committee, does it mean that we give up our right to move amendments and speak on them in the House? Certainly not, Sir. We only agreed to give permission to the Government to introduce the Bill in the House. We reserved our right to move amendments for referring the Bill to a Select Committee, or for public opinion or even to oppose the motion. We have got all the rights. The fact that I agreed to the Bill being moved and introduced in this House does not bind me to a particular course of action and does not prevent me from moving any amendments or take away my rights to move further amendments. I have to submit that unless this matter is cleared, I shall have to resign from the Business Advisory Committee.

MR. SPEAKER : Yesterday, hon. Member Sri Kalyanasundaram raised this point. It was understood that he agreed to the procedure. I thought, I gained that impression that any amendment which he might give notice of will be only to alter certain provisions contained in the Bill. I never had the impression that the intention of the hon. Member was to move that the Bill as such should be referred to a Select Committee. If only this point had been made clear in the Committee, viz., that consideration of the Bill will be opposed to-day and a motion will be moved for referring the Bill to a Select Committee, there was no point in introducing the Bill in the House to-day. I could have very well postponed the matter and the Government would have published an Ordinance. Anyway, I have given the impression that I had gained and nobody need correct me as to the impression that I should have gained. I have now made the position clear. If the hon. Member, however, wants that the Bill should be referred to a Select Committee, I have no objection. I am in the hands of this House. I only wanted to make clear what my impression was in the Business Advisory Committee and I have done it. If I remember right, hon. Member Sri Annathurai wanted that no

27th July 1957]

[Mr. Speaker]

Ordinance should be issued. He preferred the lesser of the two evils, viz., consideration of the Bill by this House and we have agreed to it. (Sri Annathurai tried to catch the eye of Mr. Speaker) I do not want to draw the hon. Member into a controversy over this subject. So, he need not reply me. I leave the matter entirely to the House. I have no objection to the House considering the motion 'that the Bill be referred to a Select Committee.'

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, kindly give me a chance to say a few words. While respecting the decisions of the Business Advisory Committee, we can still accept the amendment of hon. Member Sri M. Kalyanasundaram in view of the further happenings after the decision was taken, viz., there was late circulation of copies of the Bill as you yourself have explained and Members did not have sufficient opportunity to study the Bill. I do agree that it requires some time to study and understand the provisions of the Bill. Even though the Business Advisory Committee has taken a decision in the matter, we can accept the amendment. Still, I want to impress upon the Members one thing. Once a decision is taken by the Business Advisory Committee, it is morally binding on everybody. It does not mean that we restrict the freedom of Members to speak on the floor of the House. But, the decisions of that Committee are morally binding on all of us. In view of the circumstances explained by the Hon. Speaker, the Government are prepared to accept the amendment for reference of the Bill to a Select Committee. The Business Advisory Committee is only representative of the Members of this House. We are meeting there for the purpose of taking certain decisions on behalf of the Members of the House. So, under the present circumstances, without infringing and violating any of the obligations of the Members of that Committee, we can refer the Bill to a Select Committee. I do not think any further purpose will be served by pursuing this point. I do not mind if there is general discussion on the provisions of the Bill.

MR. SPEAKER: The discussion will now proceed on the lines of the hon. Member Sri Kalyanasundaram's amendment. He can talk on the merits of the amendment. 11-00 a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதம் இவ்வளவு கடுமையாகப் போகாமல் தடுத்திருக்கால் நன்றாக இருந்திருக்கும். நான் இதைப்பற்றி ஏதோ உஷ்ணமாக பேசிவிட்டேன். அதற்காக நான் வருந்துகிறேன். நான் இவ்விதம் உஷ்ணமாக பேசியதை யாரும் சவராக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். இதைப்பற்றி இங்கு எவ்வளவு நேரம் விவாதிக்கலாம் என்று தெரிந்தால் நல்லது. அல்லது எனக்கு இதைப் பற்றி பேசுவதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிவித்தால் நான் அதற்குள் நின்று என் கருத்தை வெளியிட முடியும்.

MR. SPEAKER: Ten or fifteen minutes.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இப்போது இந்த மசோதா மிக முக்கியமான ஒரு மசோதா என்பதை நான் முதலில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி பார்லிமென்ட்மில் நடந்த விவாதத்தைப்பற்றி நான் படித்த போது வெளிநாடுகளுக்கு இங்கு இருந்து அனுப்பப்படுகிற பொருள்களுக்கும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [27th July 1957]

வெளியிலிருந்து வரும் பொருள்களுக்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இதில் முக்கியமான பொருள் என்று சொல்லப்படும்பொழுது, இந்த சட்டத்தில் குறிப்பிட்ட பொருள் மீது வரி போடுவது கடைசி கட்டத்தில்தான் இரண்டு சதவிகிதத்திற்கு மேற்படாமல் வரி விதிக்க வேண்டுமென்று ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரத்தை கட்டுப்படுத்தியிருப்பதாக தெரிகிறது. அதற்குமேல் விதிக்கக்கூடாது என்பதுதான் அதன் நோக்கம். இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு அதிகமாக வெளியிலிருந்து அமோனியம் சல்பேட் வருகிறது. இதை வேண்டுமானால் ரூபாய்க்கு இரண்டு அணு என்று போட்டு தடுத்துவிடலாம். அதேபோல் நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து வெளியிடங்களுக்கு உணவுப்பொருள் போகவேண்டியிருக்கும். அதன் மீதும் விற்பனைவரி அதிகரிக்கும். ஆகவே இம்மாதிரியான ராஜ்யங்களிடையே இருக்கும் நல் உறவை கெடுத்துவிடும் என்று நினைத்து அதை தவிர்ப்பதற்காக இந்தவிதமாக வரியை கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதை தொடர்ந்து தான் நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் இதை கொண்டு வந்திருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அனால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவில் இருக்கிற நோக்கத்தைபார்த்தால் இதில் எவ்வித மொத்த சொகை அதிகமாகும் என்பது இதில் அடங்கியிருக்கிறது. இதில் உண்மையிருக்கிறது. இதை வேண்டுமானால் மந்திரி அவர்கள் மறுக்கலாம். அவர்கள் சத்தம்போட்டு சொல்வது எல்லாம் உண்மையாக இருக்கும் என்று நான் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன். அதேபோல்தான் நூலுக்கு இதுவரை அரை சதமானம் இருந்தது. இப்போது ஒரு சதமானம் என்ற முறையில் ஒரு நயா பைஸா என்று அதிகரித்திருக்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம், இதில் அரை சதமானம் என்றிருப்பதை ஒரு சதமானமாக அதிகரித்தாலும் இதற்கு வேண்டிய லைஸன்ஸ் லீக்களை எல்லாம் ரத்து செய்திருக்கிறோம் என்று. இதை பொறுத்தவரையில் லைஸன்ஸ் கட்டணத்தை விட இது அதிகமான கஷ்டத்தை தருவதாகும் என்று இதில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய வியாபாரிகளே கூறுகிறார்கள். அதே போல்தான் கைத்தறி நூலுக்கு இப்பொழுது அதிக கிராக்கி இருக்கிறது. அதிகமாக இந்த நூல் கிடைக்கவேண்டும் என்று கைத்தறி நெசவுக்காரர்களும் வியாபாரிகளும் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். இதில் அவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகையால் இது கைத்தறி துணிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகையை ரகசியமாக பறிப்பதாகும். எல்லா நூல்களுக்கும் இல்லாவிட்டாலும் மோட்டா ரகமுள்ள நூல்களுக்காவது வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும். இதனால் நன்மை செய்துகொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கப்படுகிறது; அதேபோல்தான் மோட்டா ரக நூல்களுக்கு மட்டுமின்றி நடுத்தர ரகத்திற்கும் வரியை உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக ஏன் உயர்த்தவேண்டும் என்று பார்த்தால் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ராஜ்ய சர்க்காரைகளுக்கு நிபந்தனை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். மந்திரி அவர்கள் வேண்டுமானால் இல்லை என்று மறுக்கட்டும், அதைப்பற்றியும் கவலையில்லை, ஆனால் இதைப்பற்றி பார்லிமெண்ட் விவாதத்தில் இந்த விஷயம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு விற்பனைவரியின் மூலமாக மட்டும் எல்லா ராஜ்யங்களிலிருந்தும் 112 கோடி ரூபாய் வரிவிதித்து வசூல் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது நேஷனல் விஸ்கரிப்பு திட்டத்திலோ அல்லது வேறு ஏதாவது திட்டத்திலோ உட்படுத்தியிருக்கிறது என்று சொல்லமுடியும். இதை வருவாய் இன் உதவி மந்திரி எம். லி. ஷா அவர்கள் பேசிய பேச்சிலிருந்து எனக்கு எடுத்துக்காட்டமுடியும். இந்த 112 கோடி ரூபாய் எல்லா ராஜ்யங்களிலிருந்தும் கொடுக்கவேண்டும் என்று வரும்போது சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்தும் இவ்வளவு ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும்.

SRI S. NAGARAJA MONTGAR: On a point of order, Sir. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் “மந்திரி அவர்கள் உண்மையை பேசுகின்றபோது சத்தமிட்டு பேசுவார்” என்று கருத்துபடும்படி சொன்னார்கள். அப்படியானால் மந்திரி அவர்கள் சத்தம் குறைந்து பேசுவதெல்லாம் பொய் என்று நாங்கள் எடுத்துக்கொள்வதா என்பதை சபாநாயகர் அவர்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

27th July 1957]

MR. SPEAKER : I did not understand there was any insinuation. The Hon. the Finance Minister is clever enough to answer these charges.

SRI M KALYANASUNDARAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லுவதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால்.

MR. SPEAKER : Never mind about it. Don't bother about it. The hon. Member need not reply to that.

SRI M. KALYANASUNDARAM : . . . சரி அதை விட்டுவிடுகிறேன். இந்த 112 கோடி ரூபாய் அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவு அல்லது யோசனை (மரியாதையோடு சொல்லுகிறேன்) அந்த யோசனையை நிறைவேற்றுவதற்கு நமது ராஜ்யசர்க்கார் எவ்வளவு தொகையை பொறுப்பேற்று இருக்கிறது என்று எனக்கு தெரியாது. சுமார் 10 அல்லது 12 கோடி ரூபாய் பொறுப்பேற்றிருக்கவேண்டும். இதை நான் உத்தேசமாகத்தான் சொல்லுகிறேன். நிச்சயமாக்கி சொல்லவில்லை. அதன்படி பார்த்தால் இந்த ஐந்து வருடத்தில் வருடம் ஒன்றுக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் அதிகரிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நிபந்தனை இருந்திருக்கவேண்டும். இந்தவிதமான ஒரு நிபந்தனை மத்திய சர்க்கார் ராஜ்ய சர்க்காரை பயமுறுத்தி, அப்படியென்றால் பலாத்காரவழியில் பயமுறுத்தி என்று அர்த்தமல்ல. இந்த வரியை உயர்த்தமாறு நிபந்தனை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குரிய ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. எனக்கு உடல் நலம் சரியாக இல்லையாதலால் அதையெல்லாம் நான் இப்போது விவரிக்கப்போவதில்லை. இதை ஒத்துக்கொண்டாலும் இல்லையானாலும் சரி எப்படியும் வரி இவ்விதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது உண்மை. இந்த மாதிரி சில்லறை சில்லறையாக ஒவ்வொரு மசோதாவையும் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக மறைமுகமாக வரியை உயர்த்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதற்கு மூன்றால் நான் அப்போது இங்கு இல்லை, இரண்டு மூன்று மசோதாக்கள் இவ்விதமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதாக பத்திரிகை மூலம் பார்த்தேன். இதற்கு மூன்றால் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு மசோதாவில் “ரொண்ட் ஆப்” செய்வதற்காக இரண்டு நயா பைஸா என்று உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் மறைமுகமாக வரியை உயர்த்திக்கொண்டே போகிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். விற்பனை வரியை மாற்றவேண்டும் என்று கிளர்ச்சிகள் நடந்ததொண்டிருக்கின்ற இந்த சமயத்தில் இம்மாதிரி சிறு சிறு மசோதாக்களை கொண்டுவந்து வரிக்களை உயர்த்திக்கொண்டு போவது சரியல்ல என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த சபையின் ஆரம்ப காலத்தில் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது “நாங்கள் இப்பொழுதுதான் பொறுப்பேற்று இருக்கிறோம்.” இந்த “ஸேல்ஸ் டாக்ஸ்” விதிகளைப் பார்த்தால் அவைமத்தின் விழுதுகளை போல் ஒரு விரிவான புல்தகமாக இருக்கிறது. அகவே இதையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு சட்டமாக்கப் போகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். இதற்காக ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்திருப்பதாக தெரிகிறது. இப்போது அதன் வேலை, அதன் நிலைமை எந்தவிதத்தில் இருக்கிறது என்று எனக்கு தெரியாது. அவருடைய விசாரணையின் தன்மை என்ன? இப்போது விசாரணை எப்படி இருக்கிறது என்கிற விவரங்கள் எனக்கு தெரியாது. மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி இங்கு சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இது வரை சொல்லியிருக்காவிட்டால் அதை தயவுசெய்து அங்க விவரங்களை கெரிவித்தால் நல்லது என்று அவர்சனை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதா “செலக் கமிட்டிக்கு” வரப்போகிற காரணத்தால் இனியும் இதைப்பற்றி கூடுதலாக பேச சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன். அதனால் இதைப்பற்றி இன்னும் கூடுதலாக பேச விரும்பவில்லை. அகவே இதை செலக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்கிற என்னுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்வார்களானால் நான் திருப்தி அடைவேன் என்று கூறிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த புது சபை கூடிய பிறகு மூன்றாவது தடவையாக விற்பனை வரியில் திருத்தம்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [27th July 1957]

கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. நேற்று முந்திய தினம் நான் பேசும்போது இன்று காரசாரமாக விவாதம் நடந்த இதே சட்டசபையின் 92-வது விதியைப் பற்றித்தான் குறிப்பிட்டேன். துரதிர்ஷ்டவசமாக நான் முன்பு இருந்த திருவிதாங்கூர்-கொச்சி சட்டசபையிலே இப்படி ஒன்று இல்லை. இங்கே இப்படி ஒரு விதி இருப்பது மிக தவறானதாகும், என்று நான் அன்றே சுட்டிக்காட்டினேன். அப்படி துரதிர்ஷ்டவசமாக ஒரு விதி இருப்பதால் தான் இந்த முறையில் இம்மாதிரி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்றி நல்லதொரு முறையில் ஒரு நல்ல, ஒரு சரியான பாரம்பரியத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அன்று நான் குறிப்பிட்டேன். அதன் அடிப்படையில்தான் சில திணைகளுக்கு முன்பு சட்டசபை விதியில் திருத்தம் கொண்டுவந்தேன். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த மட்டிலே எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுப்போல் ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அதை அனுப்புவது மிக மிக ஒருநல்ல காரியமாகும் என்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் தரப்பில் அதை ஒத்துக்கொண்டு இருப்பது மிகவும் நல்ல காரியம். இந்த மாதிரி ஒரு மசோதா வரும்போது சாதாரணமாக அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் தகுந்த சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம். நான் நேற்று முந்திய தினம் குறிப்பிடும் போது ஒரு வேளை இனியும் ஒரு திருத்தம் அதி சீக்கிரத்தில் விற்பனை வரிக்கு வரலாம் என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால் அது இன்றே வந்து விரும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஒரு வேளை அடுத்த சட்டசபை கூட்டத்தில் மேலும் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரலாம் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் இவ்வளவு அவசர அவசரமாக ஒரு திருத்தம் வரப்போகிறது என்று நான் நேற்று பத்திரிகையில் பார்த்தபோதுதான் தெரியும். இன்று காலையில்்தான் இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்கள் என் கையில் கிடைத்தது. இப்படி ஒரு குறுகிய கால அளவில் இனிமேலாவது ஒரு திருத்தம் கொண்டுவர மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த விற்பனை வரி சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டிலே ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் பொருள்கள் விற்பனை செய்யப்படுவதற்குள்ள பல விதிகள் இருக்கின்றன. நம் மாகாணத்தில் உள்ள விற்பனை பொருள்கள் என்ன? “லாஸ்ட் ஸேல்ஸ் பாயின்ட்” எப்படி எந்தெந்த வியாபாரிகளை எந்தெந்த தொழில்துறைகளை எப்படி எப்படி பாதிக்கும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் நல்ல முறையில் பேச ஒரு சந்தர்ப்பம் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவது மூலம் கிடைக்குமென்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையில் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு இதை அனுப்புவதை வரவேற்றுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. A. RASHEED : Mr. Speaker, Sir, it is a well-known fact that we are earning foreign exchange to the extent of 35 or 40 crores of rupees by the export of hides and skins. In spite of this the Government have brought in a measure by which they are going to levy an additional one per cent sales tax on these. Although it is not going to the coffers of the Madras Government, I wish to state we are already paying two per cent tax to the Madras Government and now we have to pay one per cent more which will go to the Union Government. In addition to these we are already paying 3 per cent commission to foreign buyers, 10 per cent duty on wattle extract and 5 per cent duty on wattle bark. If we take into account all the duties and taxes and commissions, the levy on hides and skins comes to 7 per cent. Will any one buy our stuff if they have to pay so much tax and other things? If we want to earn more foreign exchange our duty must be to try to export more and more. If that is accepted by the Government, they must give more and more incentive to the industry to increase exports. Instead of that, by these levies we are curbing their incentive.

27th July 1957] [Sri A. A. Rasheed]

If the Government cannot take away this additional levy, I would request them at least to exempt the tanned skins exported to foreign countries from this levy. By this we will not only get more foreign exchange but also we will give the needed incentive to this industry to increase the exports. That is my view, Sir, in the matter.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக, பருத்தி நூலிற்கு விதிக்கப்பட்டு இருப்பதின் காரணமாக கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோன்று “ஹைட்ஸ் அன்ட் ஸ்கின்ஸ்”, தோல் ஷாப்புகளில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தோல்களின் பேரிலும், உப்புத்தோல்களின் பேரிலும் போடக் கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படுமானால் ஏற்கனவே இந்த தோல் மார்க்கெட் வெள்ளையன் காலத்திலிருந்து, லெண்டனிலிருக்கிறது. இன்றுவரையில் அவர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. கமிஷன், “ப்ரோக்கரேஜ்” என்ற பேரில் பலவிதமான வரி ரூபத்திலே பாதிக்கப்பட்டு, சென்னைக்கே மாற்றப்படவேண்டும் என்று சொல்லி வரக்கூடிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இந்த வரிகளையும் கட்டிக் கொண்டு பல விதத்திலும் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதினால் இந்தாட்டிலே, குறிப்பாக சென்னை ராஜ்யத்திலே வட ஆற்காடு ஜல்லாவில்தான் தோல் ஷாப்புகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளின் நிலைமை என்ன என்று பார்க்கும்போது அந்த ஷாப்புகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஷாப்புகள் அப்படி மூடப்பட்டு இருப்பதின் காரணமாக முதலாளிகள் மட்டும் பாதிக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக பெரிவாரியான தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாத நிலைமையில் இன்றைக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் தோல் ஷாப்புகளில் இன்று அதிகமாக வேலை செய்யக் கூடியவர்கள். ஹரிஜன முன்னேற்றம் என்ற பெயரால், ஹரிஜனங்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒரு பக்கத்தில் ஒதுக்கிக் கொண்டு போகக் கூடிய இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இதுபோன்ற வரிகளைப் போடுவதின் மூலமாக மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்தான் பாதிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது, இந்த தோலின் பேரில் வரி போடக்கூடிய நிலைமை. ஆகவே இந்த நேரத்தில் விவாதிக்க போதுமான அவகாசம் இல்லாததால் இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(The hon. Member Sri P. S. Chinnadurai rose.)

MR. SPEAKER : You want to speak? You are in the Select Committee, where you can express your views. However, if you want to speak, you can.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய தொழில் துறை இலாகாவை நிர்வகிக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் மக்களைப் பாதிக்கிற ஒரு வரிப் பிரேரணையை இந்த சபையின் முன்பு சமர்ப்பிக்க நேர்ந்தது குறித்து நான் உண்மையிலேயே மறுபடியும் எனது ஆழ்ந்த வருத்த உணர்ச்சியை வெளியிட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வரி உயர்வாக இருந்தபோதிலும் விற்பனை வரி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அதனால் உண்மையாகவே இறுதியாக பாதிக்கப் படுகிறவர்கள் மக்கள்தான். இதிலே இந்த மாறுதல் செய்வதற்குரிய சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோதாவது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் including coal in all forms என்ற அந்தப் பொருளைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு சதவிகிதம், முன்பு இருந்ததைப் போலவே, இப்பொழுதும் இரண்டு சத விகிதமாகவே போடுவதற்குரிய ஒரு ஏற்பாட்டை இந்த மசோதாவிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக அதனை அடியோடு இல்லாமல் செய்வதற்காகவோ அல்லது அதைச் சற்று குறைப்பதற்காகவோ ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்குமானால், சிறு என்ஜினியரிங் தொழிற்சாலைகள் மூலம் பயன் அடையும் விவசாயிகள் அதைப் பெரிதும் பாராட்டி இருப்பார்கள், என்று சொல்லிக்

[P. S. Chinnadurai]

[27th July 1957]

கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, Iron and Steel என்ற பகுதி விஷயமாக, அதில் உற்பத்தி செய்கிற பல்வேறு பொருள்கள் மீது விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. நம் ராஜ்யத்தில், “கோல்”, “கோக்”, “அயர்ன் அனட் ஸ்டீல்” இன்று அநேகமாக இல்லை. நாம் அவைகளுக்கு பிற ராஜ்யங்களைத்தான் நம்பியிருக்கிறோம். நம் ராஜ்யத்தின் விவசாயத் தேவைக்கும், சிறிய தொழில்களின் தேவைக்கும் இது மிகவும் உத்தியாயசியமானது. இவைகளால்தான் நமது விவசாயம் வளாச்சி அடையவேண்டும். இவைகளால்தான் நம் நாட்டில் சின்னத் தொழில்கள் வளாச்சி அடையவேண்டும். இதை உத்தேசித்தாவது அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டத்தக்க மாறுதலை செய்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்குமானால் நன்றாக இருந்திருக்கும் எப்போது என்று அபிப்பிராயம். எப்படியும் ஆனால் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை பொறுக்குகமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிற படியால் பொறுக்குக் கமிட்டி இதைப் பற்றி நனாக ஆலோசனை செய்வதற்கும், உரிய மாறுதல்கள் செய்வதற்கும் வசதி ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று இந்த வேளையில் இந்த இடத்தில் ஒப்புக்கொண்டது கனியம் வாய்ந்தது, பெருமை வாய்ந்தது என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறாமல் இருக்க முடியாது. இந்த சந்தர்ப்ப சூழநிலையை வைத்துப் பார்க்கும்போது. இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்குவிட கனம் அமைச்சரவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதற்கு மறுபடியும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. J. JAMAL MOIDEEN : Mr. Speaker, Sir, as the Bill has been referred to the Select Committee it will be out of the way for me to say anything now but as the tanning industry has been dragged into the debate, I think, I should clear one or two points before it is referred to the Select Committee.

When the sales tax was originally levied, the Government at that time did appreciate the difficulties of the industry and also the fact that it was an export industry and a good foreign exchange earner. So it was given the facility of single point taxation. It was enjoying that privilege. When the Central Government declared this as an essential article it was done with the view that it should be subjected only to single point taxation and that too it should be subjected to a very small percentage of tax. Now after the Central Government's Inter-State Sales Tax and the Local Sales Tax, it has come in effect to double point or I am not sure, multi-point taxation. When the commodity has a single-point taxation, and that single-point taxation is in one hand, that means the Inter-State taxation. But the State is another hand. If we say the commodity itself should suffer one single-point taxation, then the commodity suffers the Inter-State taxation and it should not suffer again the State taxation. But as the rule stands to-day, there is every possibility that a commodity will suffer more than one taxation at more than one point.

As far as the industry is concerned, the taxation appears to be not on the sales point or purchase point, but it is on the industry point. Because, as long as I even as a tanner buy raw skins, on the purchase of raw skins I do not come under the operation of sales tax. Only when I put the skins into the soaks, I am liable for the tax. Therefore, the industry is liable to taxation and not at the point of sales or purchase. So, I hope the Government will consider these matters while the Bill is in the Select Committee stage or even after that stage.

27th July 1957] [Sri M. J. Jamal Moideen]

Another point I wish to refer to is this : there is 2 per cent taxation on skins and hides produced and tanned in the State and not on the skins and hides which are imported from outside the State, tanned and exported from here; they suffer only one per cent taxation. The skins and hides which are produced in the State, tanned and sold locally or exported suffer 2 per cent taxation. Well, that is a little too much. Whether they are sold here or they are exported, they suffer taxation because tax is paid on the point of soak and not on the point of sale or purchase. It is a hard case on the industry itself. As my hon. Friend pointed out, of course, this industry is manned wholly by backward classes and most Scheduled Castes. I hope the Government will bear all these things in mind when they are reviewing the Act and they will exempt the industry from the operation of sales tax. Because, as it stands only 10 per cent of total production would come under the purview of the 2 per cent taxation and the rest will not and that 10 per cent will yield at the most about Rs. 10 lakhs per annum. For this 10 lakhs or so I do not think it will be good to submit the industry to this taxation, especially when we have to depend upon foreign market and when the price is fixed by the world market. For it is a world commodity and we have nothing to fix the price. We have to sell at the price fixed. Thus, the tax is paid by the tanner or the industry.

With these few words, I welcome the Government referring the Bill to Select Committee. Thank you very much.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி சட்டத்தை ஆய்வுக் குழுவுக்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற ஆளும் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நான் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியோடு நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இதை ஆய்வுக் குழுவுக்கு விடுவதன் நோக்கம், இன்றைய தினம் விற்பனை வரி சட்டமானது மிகப் பெரிய சிக்கலான சட்டமாக வளர்ந்திருக்கிறது என்பதும், இந்த சிக்கல்களைக் குறைத்து இதன் அடிப்படையில் சில தவறுகள் இருப்பதை உண்மையிலேயே சிந்திக்கப்படவேண்டியது என்பதும் ஆகும். இந்த விற்பனை வரியானது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது ஒரு காமதேனுவாகவோ அல்லது கற்பக இருட்சமாகவோ காணப்பட்டாலும் பொது மக்களைப் பொறுத்த வரையில் அது அவர்களை தாக்கிக் கொண்டிருக்கிற வரியாக, பல்வேறு கட்டங்களில் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு வரியாக இருக்கிறது என்பதை ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் இன்றைய தினம் உலகத்தில் பொதுவாக பொருளாதாரக் கருத்து, விற்பனை வரி மூலமாக எல்லா மக்களும் கொஞ்சம் அரசாங்கத்திற்கு வரி செலுத்தும் முறையில் செயல்படுகிறது என்பதன் கருத்து என்பதை அமைச்சரவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு தெரிவித்தார்கள். பொது மக்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஆட்சியில் பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், பொது மக்கள் ஆட்சிக்கு வரி கொடுப்பதில் பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், பொது மக்கள் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் விற்பனை வரிதான் தரவேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியான முறையென்று நான் கருதவில்லை. எல்லா மக்களும் வரி செலுத்தத்தான் வேண்டும். அவரவர்களுக்கு அளவான முறையில் வரி செலுத்தும்படியாக இருக்கவேண்டும். தாங்கக்கூடியவர்கள் பேரில் இந்த அரசாங்கம் அதிக வரியை விதிக்கடும். தாங்கக்கூடியவர்கள் எவ்வெவர்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் ஆராய்ந்து பார்க்கட்டும். தாங்கக்கூடியவர்களா, இல்லையா என்ற அடிப்படை கருத்து இல்லாத வழியில் பேசுகிறவர்கள் எல்லாம் வரி சட்டுன்கள், கடைகள் சாமான்கள் வங்குகிறவர்கள் எல்லாம் வரி தரவேண்டும் என்று சொல்லுவது ஒரு

[Sri K. Anbazhagan]

[27th July 1957]

நல்ல முறையல்ல. நான் ஏன் இப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இதனால்தான் இந்தச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. எல்லா வியாபாரிகளும், ஏறத்தாழ 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் வரவு செலவுகள் அத்தனைபேர்களும், அத்தனை வியாபாரிகளும் வரி கட்ட வேண்டுமென்று, அந்த விற்பனை வரியை வசூலித்துக்கட்டவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டதிலிருந்துதான் இந்தச் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பல வியாபாரிகள் சரியான கணக்கு வைத்துக் கொள்ளாமல் குழப்பவும், அந்த வியாபாரிகள் வரி வாங்குகிறார்கள் என்ற அடிப்படையை உணர்ந்து பார்த்து, அவர்களிடத்திலே வரி வாங்குவதில் தவறு இருக்கும் என்ற தனிப்பட்ட கருத்தைப் பயன்படுத்தி, அப்படி தனிப்பட்ட கருத்து பயன்பட இடமிருப்பதால், 15,000 என்றிருந்தால் இன்னும் ஐயாயிரத்திற்கு வரி செலுத்தவேண்டுமென்று அந்த அதிகாரி சொல்லவும், அதனால் சிக்கல்கள் பெருகிக் கொண்டேயிருக்கிறது. சட்டங்கள் வரி வசூலிப்பதற்கு இயற்றப்படுகிற நேரத்தில் அதில் எந்த அளவு ஓட்டைகள் இருக்கிறதால் பெரிய தீமை தான் ஏற்பட முடியும். சிக்கலான பிரச்சனைகளை வளர்ப்பதற்கு அது பயன்படும் யொழிய அது சீராக அரசாங்கத்திற்கு நன்மை செய்ய பயன்படாது. இந்த விற்பனை வரி சட்டம் மிகப் பெரிய சிக்கல் அளிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. நான் உதாரணமாகச் சொல்வேன். இன்றைய தினம் தையல் தொழிலாளர்களில் அதிக வருமானம் வருகிற தையல் தொழிலாளர்களிடம் கூட விற்பனை வரி என்ற பெயரால் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. அவர்களிடம் வாங்குகிற வரியை இன்கம்ப்டாக்ஸ் என்ற பெயரால் வாங்கினால் தவறு என்று நான் சொல்லமாட்டேன். அல்லது தொழில் வரி என்ற பெயரால் வாங்கினால் அது தவறு என்று சொல்லமாட்டேன். சொல்லமாட்டேன். அல்லது தொழில் வரி என்ற பெயரால் வாங்கினால் அது தவறு என்று சொல்லமாட்டேன். தொழில் செய்கிறவர்கள் லாபம் செய்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கும் வியாபார வரி இந்த நாட்டிலே தரப்படுகிறது. அதே போலத்தான் கைத்தறித் துணிகளை தையல் மெஷினில் கைக்குட்டை தைத்தால் அதற்கும் விற்பனை வரி இருக்கிறது என்று அந்தத் துறையில் இருப்பவர் சொன்னார்கள். அதே போல் கருணைக் கிழங்கும் கருணை காட்டப்படவில்லை. ஏனென்று கேட்டால், அது ஏன் அழகிப் போகாமல் இருக்கிறது, அழகாத் கிழங்கிற்கு ஏன் வரி விலக்கு என்று கேட்கிறார்கள். இந்த நிலைமைகளில் பார்க்கும்போது அதில் சிக்கல்கள் வளர்ந்துகொண்டேயுள்ளன வருகிறது.

நேற்றே, அதற்கு முன்னாலோ அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள், பாலுக்குள்ள விற்பனை வரியை போக்குகிறேன் என்று. பாலுக்கு, பக்கத்தில் இருக்கிற பூனைக்கு அக்கரை இருப்பதுபோல், பாலுக்கு வரி விதித்த இடங்களே என்று மக்கள் கூக்குரல்கள் எழுப்புவார்கள் என்று அதன் மீதுள்ள வரியைப் போக்க அரசாங்கத்திற்கு நல்லெண்ணம் ஏற்பட்டதற்கு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டினாலும்கூட அந்த முறையிலே சில வரிகளை விலக்குவதற்கு அரசாங்கத்தார் முன் வந்தாலும்கூட இதனால் ஏற்படுகிற சிக்கலை வளர்த்துக்கொள்ளாமல் இருக்க அதை முழு அளவுக்கு பரிசீலிக்கிற வரையில், முழு அளவுக்கு மாற்றாமல், 1-9/16 என்று இருந்ததை 2 ஆக மாற்றியோ, அல்லது அது போன்ற சிறு திருத்தங்கள் செய்துகொண்டிருப்பது அந்தச் சிக்கல்களை தீர்ப்பதற்கான முறை ஆகாது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட பொருள்களுக்கு அல்லது ஆய்வுக் குழு ஆராய்வதற்கு, ஒரு முனையில் விற்பனை வரி போடுவதா, பல கட்டங்களில் வசூல் செய்யப்படவேண்டுமா என்பதையும், கொள் முதல் செய்கிறவர்களுக்கு தரவேண்டுமா, அல்லது வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமா, என்ற இப்படிப்பட்ட பல துறைகளில் ஆராய்ந்து ஆய்வுக் குழு அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும்படியான அந்த நிலைமையில் நன்றாக சிந்திக்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னர் வியாபாரிகளையும் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அதன் பிறகு இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டுள்ள கனம் லோகநாதன் அவர்களுக்கு நல்ல கருத்துக்களைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிக்கொடுத்தால் உண்மையிலேயே விற்பனை வரி முறைக்கு அதிகமான வழிகாட்டுவதாக இருக்கும். இடைக்காலத்தில் விற்பனை வரியை அமூல் நடத்தாமல் இருப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்பதை நான் சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

27th July 1957]

SRI M. SELVARAJ : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டியதாக இருப்பதால் குறிப்பாக எண்ணை வித்துக்கள் சம்பந்தமாக ஒரு பிரச்சனையை இந்த இடத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக மணிலா பயிர்களுக்கு 'பர்சேஸ் பாய்ண்ட்' ல் விற்பனை வரி வசூலித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதை 1939-ம் வருஷத்திலிருந்து வசூலித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள நிலைமை வேறு. இந்த மணிலாப் பயிர்கள் வெள்ளைக்கார கம்பெனி மூலமாக வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டன. இப்படி பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பாக நடைபெற்று வந்தது. இப்படி பயிர்கள் ஏற்றுமதியாகிவிட்டால் அதிலிருந்து அவர்கள் வரி கொடுக்க தப்பித்துக்கொள்ள முடியும் என்ற நோக்கத்துடன் கொள்முதலிலேயே வரியை விதிக்க வேண்டும் என்று அப்பொழுது இருந்த முதல் மந்திரி ராஜாஜி அவர்கள் விதித்தார். அந்த நிலைமை இப்பொழுது மாறிவிட்டது. குறைந்தது 99 சத விதம் உள் நாட்டிலேயே மில்களிலும் செக்குகளிலும் எண்ணையாக ஆட்ப்படுகிறது. அதற்காக உள் நாட்டு வியாபாரிகள் எண்ணையாக ஆக்கி விடுவதால் ரிபேட் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே வரியை வாங்கி விடுவதால் அந்த ரிபேட் வாங்குவதில் பல தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. ரிபேட் டைக் கழித்துக்கொடுத்தாலும் அதனால் பல தொல்லைகள் வியாபாரிகளுக்கு ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இம்மாதிரி தொல்லைகளுக்கு வியாபாரிகளை உள்ளாக்காமல் இருக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரி கட்டும் போது எண்ணை வித்துக்களுக்கும் வரி கட்டும்படியான நிலைமை ஏற்படுகிறது. உபரியான பயிர்கள் உள்நாட்டிலேயே செலவு செய்யப்படுகிறது. அதனால் மணிலாப் பயிருக்கு வரியை விற்பனை கட்டத்திலேயே வசூலிக்க வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி அங்கே இதைப் பற்றி தீர் ஆலோசனை செய்து அதன் பிறகு நல்ல முறை இருப்பதால் வசூலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதையும் விற்பனை கட்டத்திலேயே வசூலிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** Mr. Speaker, Sir, I support the motion to refer this Bill to a Select Committee. Both the Government and the public are well aware that there has been a great deal of violation of the provisions of the Act. There has also been a lot of abuse and also so much of complaint on the part of the authorities with regard to the collection of the sales tax. There are many mistakes in the old Act but anyhow the Government have recently appointed an Economic expert in Dr. Loganathan, who is an authority on Economics, to go into the whole question of sales tax. The Government would have done well if they had waited till they had received the report of the expert, Dr. Loganathan. In this connection, I must say that the Central Sales Tax has to be regularized.

There is also another point involved in this matter. Instead of bringing in legislations like this day-in and day-out, the Government would have done well if they could have brought a very comprehensive legislation for an important matter like this. Any way, as the matter has been referred to the Select Committee, I have nothing to say except to support the motion before the House. I am sure the Government will seriously consider the points I have

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [27th July 1957]

raised just now and see that a comprehensive legislation is brought before the House at an early date with a view to overcome difficulties experienced in the working of the Act. With these few words, Sir, I support the motion to refer the Bill to a Select Committee.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின்படி விசேஷக் கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களுடைய பெயரை நான் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: I shall first put the Motion to the vote of the House and the Hon. Minister can read out the names of the Members of the Select Committee.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I shall also now read the names of the Members of the Select Committee so that it can form part of the Motion.

MR. SPEAKER: Yes, the Hon. Minister can do so.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கனம் அங்கத்தினர்களுடைய பெயர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு :—

1. கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்டராமன்.
2. கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம்.
3. ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன்.
4. ஸ்ரீ ஆர். ஸ்ரீநிவாச அய்யர்.
5. ஸ்ரீ கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா ஷெரிப்.
6. ஸ்ரீமதி டி. என். அனந்தநாயகி,
7. ஸ்ரீ ஆர். சுப்ரமணியம்.
8. ஸ்ரீ ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு.
9. ஸ்ரீ வி. எஸ். மாணிக்கசுந்தரம்.
10. ஸ்ரீ அண்ணாமலை முத்துராஜா.
11. ஸ்ரீ கே. ராமச்சந்திரன்.
12. ஸ்ரீ கே. சட்டநாத கரையாளர்.
13. ஸ்ரீ எம். பி. சாரதி.
14. ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம்.
15. ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை.

இவர்கள் அடங்கிய விசேஷ கமிட்டியை அமைத்து விசாரணை செய்யும்படியாகக் கோருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவை இன்று கொண்டு வந்ததில் ஒரு அவசியமும் இல்லாத காரணமான விவாதம் ஏற்பட்டதற்கு நான் வருந்துகிறேன். மத்திய சர்க்கார் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து விட்டால் இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்தின்படி வரி வசூல் செய்ய முடியாது. அது சட்ட விரோதமாகி விடும் என்ற காரணத்தினால் அதை இந்த சட்டசபையின் முன்னால் சமர்ப்பித்து சட்டமாக்கப்படவேண்டும் அல்லது ஒரு அவசர சட்டத்தை கொண்டு வரவாவது வேண்டும் என்று நினைத்தோம். அதைப்பற்றி பரிசீலனையும் செய்யப்பட்டது. ஒரு சட்டத்தை அவசர சட்டமாக பிரகடனம் செய்வது ஜனநாயகத்திற்கு அவ்வளவு உகந்தது அல்ல என்று நினைத்து குறுகிய காலத்தில் சட்டசபையின் முன் வைத்து அதைப்பற்றி விவாதித்து சட்டமாக்கி விடலாம். அதற்கு அவசரச் சட்டம் தேவை இல்லை என்று கருதி இந்த சட்டசபையின் முன்னால் கொண்டு வந்து சமர்ப்பி

27th July 1957]

[Sri R. Venkataraman]

பிக்கப்பட்டது. இதை ஒரு விசேஷ கமிட்டி விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னதால் அதையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு இதையும் ஒரு விசேஷ கமிட்டிக்கு அனுப்புவதற்கும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் பரிசீலனை செய்து அதற்குள் மீண்டும் சட்டசபை கூடாவிட்டால் இந்த சட்டத்தை அவசர சட்டமாக பிரகடனம் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும் என்பதையும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கனம் கலியாணசுந்தரம் சொன்னார், இப்பொழுது இந்த சட்டத்தையெல்லாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று. இதைப்பற்றி விசாரணை நடத்த அதிகாரி ஒருவரை நியமிக்கப்போவதாக பத்திரிகையில் படித்ததாகச் சொன்னார்கள் என்றும் சொன்னார். இதை யெல்லாம் சட்டசபையில் சொல்லப்பட்டதாக தெரியவில்லை என்றும் சொன்னார். சட்டசபையில் விற்பனை வரி சம்பந்தமாக விரிவான விவாதம் நடந்த போது என்ன விசாரணை செய்யப்போகிறோம், என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்யப் போகிறோம், ஸ்ரீ லோகநாதனுடைய பொறுப்பு என்ன, என்ன பதைப்பற்றி யெல்லாம் கூறப்பட்டது. அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை நன்றாக பரிசீலனை செய்து அதில் இருக்கிற நுணுக்கங்களையெல்லாம் பார்த்து ஒரு சிறப்பான வழியை அவர் சொல்வார். அது மாதிரம் அல்ல, இந்நாட்டில் இருக்கிற வியாபாரிகள் அனைவரும் இதை ஆதரிக்கிறார்கள். அவ்வாறு இந்த நியமனத்தைக் குறித்து தங்களுடைய சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்து பல கடிதங்களை சர்க்காருக்கும் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக இப்படிப்பட்ட இரண்டு மூன்று சட்டங்கள் இந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் வந்து விட்டன என்று கனம் கரையாளர் வருத்தப்பட்டார். முதலில் ஏப்ரல் மாதம் முதல் தேதி புது நாணயம் வந்தவுடன் அதற்காக புது சட்டம் இயற்ற வேண்டிய கடைம் ஏற்பட்டது. அந்த சட்டத்தை நாம் இயற்றுகிறபோது புது நாணயச் சட்டத்தின்படி வரியை Round off “ரவுண்டு ஆப்” செய்கிற முறையில் அதிகப்படுத்தியிருந்தால் இந்த இரண்டாவது சட்டம் வந்திருக்காது. ஜனநாயக முறையில் பட்ஜெட்டில் விவாதம் செய்யவேண்டும் என்று நாங்கள் நினைக்க தவறினால் இப்பொழுது குற்றச் சாட்டு கேட்கும்படியாக இருக்கிறது, இரண்டு மூன்று சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தோம் என்று. 1-9/16 என்பதை இரண்டாக உயர்த்துவதற்கு புது நாணயச் சட்டமே அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது. அந்த புது நாணயச் சட்டத்தின்படி செய்திருந்தால் அது தவறாக இருந்திருக்காது. அப்பொழுது யாரும் கோபித்துக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். அதன் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய் சர்க்காருக்கு வரும்படி வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று இருப்பதால் அதை நன்றாக பரிசீலனை செய்ய சட்டசபைக்குக் கொண்டு வந்து விவாதிக்கவேண்டும் என்று தள்ளிவைத்து பின்னால் இந்த சட்டத்தை இந்த சட்டசபைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம், ஏதோ சர்க்கார் இதில் பொருள் ஈட்டிவிடவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக அல்ல. நம்முடைய சட்டமானது அமலில் இருக்கவேண்டுமானால், நாளைக்கு செல்லுபடியாகாது என்ற நிலைமை ஏற்படாமலிருக்க வேண்டுமானால், மத்திய சட்டத்திற்குக்கந்த அளவில், அந்த முறையில்தான் இதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறது.

இதில் ஒரு மாறுதல் இருக்கிறதென்பதை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சுட்டிக் காண்பித்தார்கள். இப்பொழுது நாம் நூலுக்கு அரை சதவிகிதம் விற்பனை வரி விதித்து வருகிறோம். இதை இனி ஒரு சதவிகிதமாக்க வேண்டுமென்று உத்தேசிக்கின்றோம். இப்பொழுது நூல் விற்பவர்களிடமிருந்து லைசன்சு கட்டணம் வசூல் செய்யப்படுகிறது. இனி, அவர்களிடமிருந்து லைசன்சு கட்டணம் வசூல் செய்யப் போவதில்லை. லைசன்சு கட்டணம் மூலமாக எவ்வளவு ரூபாய் கிடைக்கும், அரை சதவிகிதம் விற்பனையாரியைக் கூட்டுவது மூலமாக எவ்வளவு ரூபாய் கிடைக்கும் என்பதையெல்லாம் கணக்குப் போட்டால் புள்ளி விவரம் கணக்கெடுத்துச் சொல்வதற்கு இப்பொழுது முடியவில்லை. இனி அரை சதவிகிதம் விற்பனை வரியைக் கூட்டுவதினால், வியாபாரிகள் நூல் விலையை

[Sri R. Venkataraman]

[27th July 1957]

அதிகப்படுத்திவிடுவார்கள் என்று சொன்னால், லைசென்சு பீஸ் கொடுத்த போதும் விலையைக் கூட்டித்தானே வைத்திருக்கவேண்டும்? கூட்டாதிருக்க மாட்டார்கள் அல்லவா? அந்த முறையிலே லைசன்சு கட்டணத்தை ரத்து செய்து, அதற்குப் பதிலாக விற்பனை வரியை ஒரு சதவிகிதம் பண்ணுவதில் ஏதோ ஏறத்தாழ இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதுவும் அதுவும் சரிக்கட்டிய போகும் என்று சொல்வதற்கில்லை என்றாலும், ஏதோ திடீரென்று ஒரு பெரிய விலை உயர்வு நூலுக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்று தயவு செய்து கைத்தறி நெசவாளர்களைப் பயமுறுத்திவிடவேண்டாம் என்று நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, தோல் விற்பனைக்கு விற்பனை வரி விதிப்பது குறித்து ஸ்ரீ ரஷீத் அவர்களும், ஸ்ரீ ஜமால் மொய்தீன் அவர்களும் பேசினார்கள். தோலுக்கு விற்பனை வரி போடுவது பல முறை முயற்சி செய்து பார்த்து, இப்பொழுதிருக்கும் முறையில் விதி. 16-ஐப் பார்த்தால், முதலில் தோல் பதனிடப்பாதபோது வரி கொடுத்தவிட்டு, பிறகு அதை பதனிட அதாவது “dress” செய்து விற்கும்போது, அப்பொழுது முதலில் கொடுத்த விற்பனை வரியின் அளவுக்கு “ரிபேட்” கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இதில் அதிகப்படியான, இரட்டிப்பு வரி விதிப்பதாக வில்லை.

அதே போல்தான், கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் மணிலாப் பயிறு பற்றிச் சொன்னார்கள். முதலில் மணிலாப் பயிறு வாங்குகிறபோது கொடுக்கிற வரியின் அளவுக்கு, பின்னால் அந்த மணிலாப் பயிறை என்னென்று பொருளாக மாற்றி விற்கிறபோது, முதலில் கொடுத்த வரியின் அளவுக்கு “ரிபேட்” கொடுத்து வந்தோம். இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்தைப் பார்த்தால், இனி அந்த முறையையும் நீக்கி, கடைசி விற்பனை (last sale)-இன் போது விற்பனை வரி வாங்கப்படும் என்று அந்த விற்பனை வரி அவர்கள் எந்த விதத்தில் வேண்டுமென்று விரும்பினார்களோ அந்த முறையில் திருத்தி யமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இது உள்நாட்டில் விதிக்கும் விற்பனை வரி பற்றியது அல்ல. ராஜ்யங்களுக்கிடையே நடக்கிற வியாபாரத்தினைப் (Inter-State Sales Tax) பற்றியது. இது எந்தகா க நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால், மூலப் பொருள், அத்தியாவசியமான பொருள், ஏதாவது ஒரு ராஜ்யத்தின் கையில் இருக்குமானால், அவர்கள் பிற ராஜ்யத்தில் இருக்கும் வியாபாரத்தின் முறையிலே அல்லது தங்களுக்கு லாபம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற முறையில் அதிகமாக வரியை விதித்துவிடப் பேசுகிறார்கள், அதனால் வேறு ராஜ்யங்களுக்கு இந்தப் பண்டம் விலை அதிகமாகப் போய், வாங்கும் ராஜ்யங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதைத் தடை செய்வதற்காகப் போடப்பட்ட சட்டம் இது. அந்த முறையிலே பார்க்கும்போது, இந்த வரி வேறு ராஜ்ய மக்களை எந்த விதத்திலும் பாதிக்காது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். Inter-State Sales மூலமாக, நம் ராஜ்யத்தை விட்டு வெளி ராஜ்யத்திற்குச் செல்வதால், அந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றவர்கள் 2 சதவிகிதம்தான் விற்பனை வரி கொடுக்க போகின்றார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றவர்கள் கொடுக்கப் போவதில்லை. பிற ராஜ்யங்களிலிருந்து நமக்கு வரும்போது, அவர்களிடத்திலும் ஏகபோக உரிமை (Monopoly) இருக்கிற காரணத்திற்காக 5 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் என்று போட்டுவிடாமல் இருப்பதற்காக 2 சதவிகிதத்துக்குமேல் அவர்கள் வாங்கக் கூடாது என்ற திட்டத்தை வைத்திருக்கின்றார்கள். ஆகவே, அந்த முறையில் பெரிய நஷ்டம் இல்லை.

சட்டம் சிக்கல் என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறேன். கடைசி விற்பனை மீது வரியை எப்படி வாங்கப் போகிறோம் என்பதில் இன்னும் சிக்கல் அதிகமாகும் என்று அஞ்சுகிறோம். இருந்தாலும், இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகத்தான் நமது ராஜ்யத்தில் சரியான விற்பனை வரிச் சட்டம் அமுவில் இருக்க முடியும் என்ற காரணத்தால் இதைக் கொண்டு வந்தோம். பொறுக்குக் கமிட்டி விசாரனை செய்து அவர்கள் முடிவு கட்டும்படியாக நான் தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

27th July 1957]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1957, be referred to a Select Committee consisting of the following hon. Members :—

1. The Hon. Sri R. Venkataraman.
2. „ C. Subramaniam.
3. Sri P. G. Karuthiruman.
4. „ R. Srinivasa Iyer.
5. „ K. S. G. Haja Sheriff.
6. Srimathi T. N. Anandanayaki.
7. Sri R. Subramaniam.
8. „ R. Krishnasami Naidu.
9. „ V. S. Manickasundaram.
10. „ G. Annamalai Muthuraja.
11. „ K. Ramachandran.
12. „ K. Sattanatha Karayalar.
13. „ M. P. Sarathi.
14. „ M. Kalyanasundaram.
15. „ P. S. Chinnadurai.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : Under Rule 98 (1) of the Assembly Rules, I nominate the Hon. Sri C. Subramaniam as the Chairman of the Committee.

(2) THE MADRAS TENANTS AND RYOTS PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1957.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg to introduce the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill a 1957, and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய கருத்து, இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்தை இன்னும் இரண்டு வருஷங்களுக்கு நீடித்து வைக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதனால், பழைய எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படாத எஸ்டேட்டுகளிலும், 1936-ம் வருஷத்திய இனும் எஸ்டேட்டுகள் என்று சொல்லப்படுகிற அந்த எஸ்டேட்டுகளிலும் இருக்கிற ரயத்துக்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு இது தடுப்புச் சட்டம். மற்ற ரயத்துவாரிப் பிரதேசங்களிலுள்ள ரயத்துக்களுக்கு வேறு சட்டம் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலங்களிலே இருக்கிறவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் தான். ஆகையால், இன்னும் இரண்டு வருஷங்கள் இதை நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் இதை ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்பதிலே எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. அப்படியே ஒத்துக்கொள்ளும்படியாகவும் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1957, be taken into consideration.”